

DECIZIA NR. 20/2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L. CRAIOVA
impotriva Deciziei de Impunere nr.Y si
a Raportului de inspectie fiscala nr.Y

S.C. X S.R.L cu domiciliul fiscal in strada Y, nr.Y inregistrata la Oficiul Registrului Comertului Dolj sub nr.Y si avand codul de inregistrare fiscala Y, formuleaza contestatie impotriva Deciziei de Impunere nr.Y si a Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmit de organele de control din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice - Activitatea de Inspectie Fiscala Dolj, in suma de Y RON reprezentand:

- TVA stabilita suplimentar – Y RON;
- majorari aferente TVA – Y RON;
- impozit pe profit stabilit suplimentar – Y RON
- majorari aferente impozitului pe profit – Y RON

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y, indeplineste conditiile de procedura prevazute de art.176 alin (1) din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. In motivarea contestatiei, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

“ Sumele pe care le contestam sunt:

A. Impozit pe profit:

1. Organul de inspectie fiscala califica nedeductibila suma de Y lei, reprezentand cheltueli de deplasare in strainatate, respectiv:

- Y lei, cheltuieli cu deplasarea in Germania efectuata in luna martie 2003;
- Y lei, cheltuieli cu deplasarea in Austria efectuata in luna aprilie 2004;
- Y lei, cheltuieli cu deplasarea in Spania si Germania efectuate in luna aprilie si iulie 2005;

Consideram ca aceasta cheltuiala este deductibila deoarece, deplasările s-au facut in interesul afacerii, fiind in masura sa dovedim aceasta. Fiecare din aceste deplasari a avut ca scop dezvoltarea unor relatii comerciale cu firme din tarile respective.

Este absurd sa presupui ca in mod obligatoriu, pentru ca cheltuielile sa fie deductibile trebuie indeplinite cumulativ doua conditii: deplasarea trebuie sa se finalizeze cu incheierea unui contract si sa se obtina venituri din derularea contractului.

Exista o serie de cheltuieli care sunt facute in limitele unei gestiuni normale a societatii si care nu in mod obligatoriu sunt producatoare de venituri.

Acest principiu este consacrat in mod special prin Codul Fiscal, care prevede in mod expres deductibilitatea cheltuielilor prin sintagma “cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri”.

2. Organul de inspectie fiscala considera ca fiind nedeductibila la calculul impozitului pe profit suma de Y lei reprezentand contravaloare comision facturat de S.C. X SRL.

Organul de inspectie fiscala a constatat ca intre parti s-a incheiat un contract de distributie care prevedea acordarea de catre societatea noastra a unui discount in functie de volumul vanzarilor efectuate.

In primul rand, afirmam faptul ca acest contract de distributie incheiat in forma scrisa intre parti nu s-a executat niciodata. In fapt, intre noi s-a incheiat un contract de intermediere, care a si fost executat, iar inregistrarile in contabilitate s-au facut conform acestui contract.

Intradevar acest contract nu a fost incheiat in forma scrisa. Potrivit art.969 din Codul Civil care consacra principiul consensualismului in materie contractuala, conventiile au putere de lege intre partile contractuale din momentul in care sunt incheiate si fara ca legiuitorul sa prevada vreo forma speciala de intocmire a contractelor.

Contractul, asa cum s-a executat, are ca obiect prospectarea pietei si identificarea de clienti interesati in achizitia de marfuri comercializate de S.C. X S.R.L..

Organul de inspectie fiscala a analizat superficial si tendentios documentele si declaratiile stabilind o stare de fapt fiscala care nu corespunde realitatii.

Singurul lucru care ni se poate imputa este ca nu am incheiat in forma scrisa contractul de intermediere, insa contractul exista si a fost executat dupa cum am aratat si dovedit mai sus..

In consecinta, nu se poate retine faptul ca s-au inregistrat cheltuieli nereale, izvorand din operatiuni fictive.

B. TVA:

Organul de inspectie fiscala a considerat ca societatea nu are drept de deducere pentru suma de Y lei, reprezentand TVA aferenta comisioanelor facturate de S.C. X SRL la care ne-am referit la punctul 2 de la capitolul referitor la impozitul pe profit.

Consideram ca societatea are drept de deducere pentru aceasta TVA deoarece operatiunile sunt reale, dupa cum am aratat la capitolul referitor la impozitul pe profit, servesc realizarii de operatiuni taxabile de catre societatea noastra si sunt consemnate in facturi fiscale, respectand prevederile legale.

Asadar, consideram ca societatea nu datoreaza impozit pe profit si TVA stabilite suplimentar si pe cale de consecinta nici majorarile de intarziere aferente potrivit principiului *accessorium sequitur principale*.

Fata de cele mai sus mentionate vasolicitam admiterea contestatiei, anulara partiala a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia nr.Y, a Raportului de inspectie fiscala nr.Y anexa a respectivei decizii si a procesului verbal nr.Y.”

II. Prin Decizia de Impunere nr.Y incheiata de organele de control din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y RON reprezentand impozit pe profit si TVA stabilite suplimentar , precum si dobanzile si penalitatile aferente.

Controlul s-a efectuat in perioada Y la sediul **S.C. X S.R.L** in prezenta d-lui Burileanu Daniel in calitate de administrator.

Perioada de verificare este Y pentru impozitul pe profit, iar pentru TVA a cuprins perioada Y.

TVA dedusa de societate provine in principal din:

- TVA deductibil aferent aprovizionarilor de piese auto destinate comercializarii la intern;

- cheltuieli pentru nevoile proprii (telefon, chirii, piese de schimb, combustibil, consumabile, etc)

- TVA achitat in vama pentru importurile de marfuri.

Din analiza efectuata s-a constatat:

1. In perioada septembrie 2003 – decembrie 2005 societatea a incheiat contractul de distributie nr.Y cu S.C. X SRL prin care S.C. X SRL acorda distribuitorului S.C. X SRL “dreptul de distributie al produselor comercializate de vanzator”, contract ce nu prevede termene de executie, mod de facturare, valoarea contractului precizand faptul ca “pretul la care vanzatorul vinde produsele distribuitorului va fi cel mentionat in oferta de preturi la care se aplica un discount de 10% , cota ce se acorda in functie de volumul desfacerii. S-a constatat ca facturarea nu se face lunar sau trimestrial, iar procentul acordat nu se mentine cu ocazia facturarii acesta avand valori cuprinse intre 2% si 10%. Facturile fiscale intocmite de S.C. X SRL al carui asociat unic este salariat la S.C. X SRL , nu sunt insotite de situatii sau procese verbale din care sa rezulte modul de calcul al prestatiei asa cum prevede art.21 din Legea nr.571/2003 cu completarile si modificarile ulterioare.

Acest lucru rezulta si din declaratia pe proprie raspundere a asociatului unic al S.C. X SRL Craiova care sustine ca valoarea comisionului a avut ca baza de calcul caloarea vanzarilor comunicata verbal de S.C. X SRL.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, societatea nu a respectat prevederile Legii nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare.

In concluzie pentru intreaga perioada verificata nu s-a acceptat dreptul de deducere a TVA in suma totala de Y RON, deoarece prestatorul serviciilor in speta S.C. X SRL factureaza “comision prestari servicii”, iar contractul incheiat intre parti prevede acordarea de catre S.C. X SRL a unui discount de 10% operatiune care are un alt regim contabil de inregistrare in evidenta contabila conform prevederilor Legii nr.345/2002.

2. Referitor la impozitul pe profit.

Verificarea s-a efectuat prin sondaj si a cuprins documentele contabile aferente ultimei lunii a fiecarui trimestru din an fiind luna de calcul, inregistrare si declararea obligatiei de plata.

Societatea a realizat venituri din comertul cu piese si accesorii auto.

Organele de control au constatat ca societatea a inregistrat in evidenta contabila pe costuri suma de Y lei reprezentand:

➤ Y lei, cheltuieli cu deplasarea in Germania efectuate in luna martie 2003, cheltuieli efectuate de asociati si care nu au condus ulterior la obtinerea de venituri;

➤ Y lei, reprezentand comision prestatii servicii conform facturilor fiscale, comisioane facturate de catre S.C. X SRL in conditiile prevazute in contractul de distributie incheiat intre parti care in fapt prevede acordarea de catre S.C. X SRL catre S.C. X SRL a unui discount functie de volumul vanzarilor efectuate;

Aceste cheltueli sunt nedeductibile la calculul impzitului pe profit.

- Y lei, prestatii servicii portuare inregistrate pe costuri;

Pentru anul 2004 societatea inregistreaza in evidenta contabila un profit impozabil in suma de Y lei pentru care calculeaza si inregistreaza o obligatie de plata in suma de Y lei.

Deasemenea in timpul inspectiei fiscale s-a constatat ca in evidenta contabila a societatii au fost inregistrata pe costuri suma de Y lei compusa din:

- Y lei, reprezentand cheltuieli cu deplasarea in Austria efectuate in luna aprilie 2004 cheltuieli efectuate de asociati si care nu au condus ulterior la obtinerea de venituri;

- Y lei, reprezentand comision prestatii servicii conform facturilor fiscale, comisioane facturate de catre S.C. X SRL in conditiile prevazute in contractul de distributie incheiat intre parti care in fapt prevede acordarea de catre S.C. X SRL catre S.C. X SRL a unui discount functie de volumul vanzarilor efectuate;

Pentru anul 2005, conform balantei de verificare intocmita la Y, societatea inregistreaza o pierdere contabila in suma de Y lei.

In contabilitatea societatii s-au inregistrat cheltuieli nedeductibile, reprezentand amenzi si penalitati in suma totala de Y lei, rezultand o pierdere fiscala in suma de Y lei.

S-a constatat in timpul inspectiei fiscale ca in evidenta contabila a societatii au fost inregistrate pe costuri suma de Y lei compusa din:

- Y lei, reprezentand comision prestatii servicii, comisioane facturate de catre S.C. X SRL in conditiile prevazute in contractul de distributie incheiat intre parti care in fapt prevede acordarea de catre S.C. X SRL catre S.C. X SRL a unui discount functie de volumul vanzarilor efectuate;

- Y lei, reprezentand cheltuieli cu deplasarea in Spania si Germania efectuate in luna aprilie si iulie 2005 cheltuieli efectuate de asociati si care nu au condus ulterior la obtinerea de venituri;

- Y lei, reprezentand prestatii transport maritim inregistrate pe costuri;

In timpul inspectiei fiscale s-a procedat la recalcularea impozitului pe profit stabilindu-se pentru perioada verificata un debit suplimentar in suma de Y lei.

In perioada inspectiei fiscale s-au calculat accesorii aferente debitului stabilit suplimentar in suma de Y lei din care majorari de intarziere Y lei si penalitati in suma de Y lei.

III. Din analiza actelor si documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de societatea contestatoare si constatările organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P.Dolj se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care actul de control contestat a fost transmis de catre inspectorii fiscali, organelor de urmarire si cercetare penala prin adresa nr.Y.

Articolul 183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata precizeaza:

“(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inriurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa.”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr.Y și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecătii.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei civile.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.183 din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

D E C I D E

Suspendarea soluționării cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezentul referat.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Dolj în termen de 6 luni de la primire.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie transmis organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV

Serviciul Juridic,

Sef Serviciu :

Inspector :